

3. Котляр М.Л. Аналіз фінансового стану підприємства / М.Л. Котляр // Фінанси України. – 2008. – № 3. – С. 99-104.

4. Череп А.В. Проблеми визначення фінансового стану підприємств в умовах фінансової кризи / А.В.Череп, Л.А. Кириченко // Держава і регіони. – 2008. – № 6. – С. 233-236.

5. Комариця Л.Л., Кіцак Ю.Г. Аналіз фінансового стану підприємства у кризових умовах економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/9_DN_2010/Economics/61392.doc.htm. – Заголовок з екрану.

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Блага В.В., к.е.н., доцент

Пушкарьова Н.А., студент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

У процесі становлення ринкових відносин в Україні особу актуальність набула проблема управління господарюючими суб'єктами, що функціонують в умовах розвитку кризових явищ.

У комплексі процедур антикризового управління одно з вагомих місць відводиться санації проблемних підприємств.

У зв'язку з цим пропонується виділити наступні стадії санаційного процесу: стадія локалізації розвитку кризових явищ, до якої входять заходи та процедури, які застосовуються до підприємств, що знаходяться у глибокому кризовому стані, та основна мета якої полягає у сповільненні темпів розвитку кризи; стадія стабілізації функціонування підприємства, що санується; стадія відновлення ефективного функціонування, до якої входять заходи, направлені на оздоровлення стану підприємства, усунення факторів, які діють на розвиток кризових явищ.

Запропоновані стадії тісно пов'язані з етапами кризи на підприємстві. Проведений аналіз практики функціонування українських підприємств показав, що доцільно виділити наступні етапи розвитку кризи, які характеризуються глибиною та інтенсивністю розповсюдження кризових явищ:

- криза для власників, яка виявляється у зниженні прибутковості господарської діяльності підприємства, що призведе до реальних втрат для його власників, але при цьому подібний спад доходності не вплине на розрахунок з кредиторами;

- криза для кредиторів настає тоді, коли підприємство із-за нестачі фінансових ресурсів відчуває дефіцит ліквідності та платоспроможності, що, у свою чергу, призводить до несвоєчасного чи неповного задоволення вимог кредиторів;

- криза на підприємстві у цілому характеризується як ситуація, яка загрожує існуванню підприємства як самостійної бізнес-одиниці.

Глибока криза фінансово-економічного стану підприємства обумовила необхідність впровадження нових підходів у поточній діяльності та майбутньої стратегії. Для виходу з кризової ситуації підприємству необхідно впровадити цілу низку економіко-виробничих, організаційних заходів та заходів фінансової санації.

Серед таких заходів можна запропонувати наступні:

- збільшити обсяги виробництва та середньомісячний випуск продукції;
- засвоїти та забезпечити серійний випуск нової продукції;
- збільшити об'єм продаж на експорт;
- ліквідувати збитковість виробництва за рахунок росту обсягів виробництва продукції, економії усіх видів ресурсів;
- посилити роботи по притягненню в оборот грошових коштів за рахунок ліквідації дебіторської заборгованості з продажем надлишкових виробничих запасів, реалізації зношеного обладнання, будівель та споруд;
- реструктурувати кредиторську заборгованість шляхом розстрочки бюджетних платежів, узгодження довгострокових графіків погашення боргів з крупними кредиторами.

Якщо керівництву не вдасться встановити нормальний фінансово-економічний клімат на своєму підприємстві, то підприємство повинно буде обрати один з двох методів вирішення цієї проблеми шляхом:

- продажу майна підприємства та розподілу виручених коштів між кредиторами;
- реалізації плану санації божника, що передбачає його збереження.

Пріоритетною має бути санація підприємства. Вона може бути без залучення додаткових фінансових ресурсів та із залученням нового фінансового капіталу. У першому випадку воно може здійснюватися у таких формах як зменшення номінального капіталу підприємства, конверсія власності в борг, конверсія боргу у власність, добровільне зменшення заборгованості, самофінансування. У другому випадку – альтернативна санація, зменшення номінального капіталу з подальшим його збільшенням, безповоротна фінансова допомога власників, залучення додаткових позик. Залежно від обраної стратегії підприємство обирає той чи інший каталог внутрішньогосподарських санаційних заходів.

На тлі економічної, політичної, фінансової нестабільності, недосконалості ринку товарів і послуг, системи інвестування, збільшення кількості банкрутств вітчизняних підприємств особливої актуальності набуває вивчення можливостей ефективного управління підприємством в умовах кризи, загострюються питання визначення глибини кризи, дослідження причин її розвитку і контролю розподілу грошових коштів для санації.

Література:

1. Захарченко В.А. Систематизация методов оценки финансового состояния предприятия / В.А. Захарченко, С.И. Счасна // Финансы Украины. – № 1. – 2009. – С. 137-144.

2. Костецкий В.Ф. Формирование стратегии антикризисного управления предприятием // Экономический анализ. – 2011. – № 8. – С. 208-211.

3. Проскура В.Ф. Относительно принципов и механизма антикризисного управления предприятием / В.Ф. Проскура // Научный вестник НЛТУ Украины. – 2012. – № 22. – С. 330-334.

4. Терещенко А. Антикризисный финансовый менеджмент – требование «новой» экономики // Рынок ценных бумаг Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.corporation.com.Ua/library/publication/pub.php?id=199>. – Заглавие с экрана.

АНАЛИЗ ДИНАМИКИ ПРЯМЫХ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ В ЭКОНОМИКУ УКРАИНЫ

*Близнюк А.А., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный
университет*

Для Украины повышение инвестиционной привлекательности является важной стратегической задачей и основой решения социально-экономических проблем, стоящих перед украинским обществом. Прямые иностранные инвестиции – это капиталовложения в заграничные предприятия, с целью получения желаемой прибыли и обеспечения контроля над определенным объектом размещения капитала [1].

Сегодня наблюдается тенденция глобализации мировой экономики, поэтому именно иностранные инвестиции могут предоставить стране того же толчка, которого она требует за увеличения капитала этой страны, из-за введения новых технологий. Но для Украины все осложняется тем, что наша страна очень тяжело выходит из экономического кризиса прошлых лет.

Инвестиционный процесс в Украине термализируется степенью обусловленных субъективных и объективных обстоятельств, среди которых можно выделить политическую и экономическую нестабильность, многократные изменения законодательства, неоперативность приватизации и т.п. Сложившаяся ситуация в экономике страны вызвана ее избыточной подчиненностью от внешней конъюнктуры и последствиями мирового финансового кризиса, который наблюдался в экономике Украины, начиная с 2007-2008 гг.

Анализируя инвестиции внешнеэкономической деятельности за январь-июнь 2017 г. в экономику Украины, зарубежными инвесторами из 75 стран мира инвестировано 711,2 млн.долл. США акционерного капитала.

Наиболее значимые поступления капиталовложений были направлены к организациям промышленности – около 264,8 млн.долл., учреждений и предприятий реализующих страховую и финансовую деятельность составило 225,7 млн.долл.